

[Marianne Jelved]

været inde på flere gange, at det har ikke alle kommuner gjort. Jeg siger det ikke så kraftigt, som fru Kirsten Jacobsen gør det. Jeg vil gerne nøjes med at sige det lidt mere diskret: Sådan som jeg kan se det, foregår der i adskillige kommuner noget, man kan sige ligner misbrug af de intentioner, der lå i ældreboligloven, da Folketinget vedtog den.

Det er selvfølgelig ganske, ganske uacceptabelt, at når Folketinget giver nogle bedre og mere varierede muligheder og nogle muligheder for at bruge midlerne på en anden måde, så lever nogle kommuner ikke op til de intentioner. Det duer ikke, for så hænger politikken på ældreområdet ikke sammen. Hvis ikke der er pleje og service i tilstrækkeligt omfang, så duer det ikke, og så er vi nødt til at tage det hele op igen.

Jeg skal ikke sige så meget om hjemmehjælpsproblemet. Det har tidligere ordførere nævnt. Jeg skal minde om, at Det Radikale Venstre udtrykte sin meget klare betænkelighed ved den gratis hjemmehjælp, som blev indført, da socialministeren hed Aase Olesen. Vi vil ikke stå her og foreslå, at den bliver afskaffet. Vi vil derimod sige, at der er noget, der tyder på, at der nogle steder er blevet problemer med den gratis hjemmehjælp, men det er alt for spinkelt et grundlag til, at selv vi, der dengang var modstandere af det, vil sige: Her kan I bare se! Der er dokumentation for, at det må laves om.

Det har vi ikke noget grundlag for at sige noget om nu. Derfor skal der være en stærk appel om, at Folketinget nu ikke i hast – jeg mener dog ikke, dagsordensforslaget er udtryk for, at man gør noget i hast – efterfølgende ændrer nogle ting, uden at vi har et fælles relevant beslutningsgrundlag, så vi kan holde fast i den brede enighed og prøve at finde nogle løsninger i fællesskab.

Det, jeg mener vi skal interessere os for, er, om kommunerne lever op til målsætningen i ældrepolitikken, hvordan de har gjort det eller ikke har gjort det, hvori problemerne består, hvordan kommunernes planlægning er. Ældretallet vokser jo, og det er en meget, meget større del af befolkningen, der er ældre, når vi er fremme ved årtusindskiftet. Det er vi jo nødt til at tage med i vores betragtninger nu.

Jeg synes også, det er interessant at prøve at undersøge, hvordan kommunerne har løst pro-

blemerne om de ældres medbestemmelse, for det var også en intention i ældrepolitikken.

Jeg har lige i dag fået overbragt et informationsblad fra Kolding Kommune – som jeg i øvrigt ikke kender så meget til konkret – hvor der beskrives en meget flot procedure for, hvordan de ældre i Kolding Kommune hele tiden har været inddraget i tilvejebringelse af beslutningsgrundlag og beslutninger osv.

Det er den eneste rigtige måde at gøre det på, og derfor kan vi jo også spørge os selv, om Folketinget har hjulpet kommunerne godt nok med tilstrækkelig og ordentlig vejledning. Det falder også tilbage på Det Radikale Venstre, når jeg stiller det spørgsmål, så det er ikke for at gøre mig bedre end andre herinde, men for at sige, at vi selvfølgelig har et fælles ansvar for, at disse ting lykkes.

Det Radikale Venstre vil gøre meget for at holde fast i den politik, der ligger i ældrepakken, men vi vil selvfølgelig ikke gøre det for enhver pris. Derfor vil vi gerne have et beslutningsgrundlag, inden vi træffer beslutning om, hvorvidt der er brug for at justere lovgivningen.

Inden jeg kommenterer den dagsorden, der er foreslået af et flertal herinde, vil jeg understrege, at for os i Det Radikale Venstre er det meget vigtigt, at vi fastholder ideen om det kommunale selvstyre. Det er selvfølgelig uacceptabelt, at der er diskussion om, om det er kommunerne eller Folketinget, der har ansvaret for den økonomiske situation i kommunerne. Jeg vil slet ikke gå ind i den diskussion. Men det er klart, at kommunerne skal leve op til den lovgivning, som vedtages herinde. Kommunerne har, hvis de vil bevare deres selvstyre – jeg understreger: hvis kommunerne vil bevare deres selvstyre – en pligt til en ansvarlig planlægning og prioritering.

Om dagsordenen vil jeg sige, at da emnet er så omfattende, er det lidt ærgerligt, at det er blevet en forespørgselsdebat i stedet for en beslutningsforslagsdebat. Hvis det havde været et beslutningsforslag, havde vi kunnet få en debat ved førstebehandlingen og haft en chance for under udvalgsarbejdet at lave et betænkningssbidrag, som kunne pålægge regeringen at undersøge og gøre en hel masse ting. Det synes jeg er ærgerligt, når det nu ender med, at vi får sådan en meget lang og kompliceret dagsorden.

Så skal jeg beklage, at Det Radikale Venstre ikke har haft mulighed for at komme i forhand-